

ønsker? Hvad er det for en mulighed for, at journalisterne kan udtale sig, vi ønsker?

Men jeg synes også, det er værd lige at hæfte sig lidt ved, at hvis journalisterne har den mulighed, så burde borgerne vel også have det. Men dér skriver ministeren jo også, og det kan vi godt være enige i, at det godt kan blive lidt kaotisk, kan man sige, hvis alle og enhver kan få lov til at kræve, at alle spørgsmål skal tages op til en ny overvejelse af domstolene.

Men det er værd lige at holde sig for øje, at journalisterne er for så vidt ikke andet end borgere, der bare har den mulighed at formidle det, de hører i retssalen, til andre borgere.

Så vi synes i Fremskridtspartiet, det er et spændende forslag, et væsentligt forslag. Det kræver en længere debat det her, men vi går positivt ind i debatten.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Hr. Tom Behnke har ofte i Retsudvalget delta- get i diskussionen om problemet med at få mennesker til at vidne, og jeg går ud fra, at hr. Tom Behnke også som politimand må have stødt på det problem, at nogle mennesker med rette eller med urette er utrygge ved at skulle vidne, specielt i mere ubehagelige retssager.

Mener hr. Tom Behnke, at trygheden for vid- nerne vil blive større, når vidnet ved, at en udenforstående – og en journalist er i denne forbindelse en udenforstående – har en referat- båndoptager med alt, hvad det pågældende vidne har sagt? Hvor er trygheden med hensyn til, at det ikke kan blive misbrugt?

Jeg vil godt spørge hr. Tom Behnke, om han tror, det vil blive lettere at få folk til at deltage som vidner i en retssag. Vidner er en meget vigtig ting i vores retssystem.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Vi har i Fremskridtspartiet taget konsekvensen af den holdning, og vi har faktisk den holdning, at der i visse tilfælde kan være tale om, at vid- ner kan være så nervøse for at udtale sig, at det vil være hensigtsmæssigt, at man gennemfører princippet om anonyme vidner. Men det vil re- geringen jo ikke være med til. Så vi er langt me- re, hvad skal man sige, alsidige på det her syns- punkt.

Det, jeg præciserer her, er, at dommeren, domstolene skal give en begrundelse, når de lukker dørene, hvis f.eks. journalisterne siger:

Jamen hov, hvad er årsagen overhovedet til, at man vil lukke dørene her?

Det burde ikke være noget problem for en dommer at sige: Der er de og de årsager til, at vi ønsker at lukke dørene, og herunder kan bl.a. være, at vidnerne vil være utrygge ved at ud- tale sig, hvis ikke dørene er lukket.

Men den anden side af det, som fru Dorte Bennedsen også spørger om, er så det dér med referatbåndoptageren. Jeg tror ikke på, at der er nogen vidner, der sidder i en retssal og tænker på, om journalisterne er hurtige eller langsom- me til at gengive, hvad der er afgivet af vidne- forklaringer. Jeg tror heller ikke, der er nogen, der overhovedet vil registrere, hvis der er en journalist, der sidder og har en referatbånd- optager og bagefter kan gå hjem og skrive, så man i hvert fald er gengivet rigtigt for det, man har sagt under retmødet.

Jeg tror ikke, at det her vil være et problem i praksis. Jeg tror i øvrigt, at det ret hurtigt vil finde sit eget naturlige leje.

Jann Sjursen (KRF):

Som flere ordførere har sagt, er det jo et vigtigt forslag, som regeringen her har fremsat, vigtigt i den forstand, at det opererer i feltet mellem åbenhed og beskyttelse i retsplejen. Og i det felt skal vi jo passe på at finde den rigtige balance, sådan som vi ser det fra Kristeligt Folkepartis side.

Jeg vil godt sige, at vi ikke finder, at vi måske præcis havner i den rette balance med det, som regeringen lægger op til i det her lovforslag, og det skyldes ikke mindst, at lovforslaget jo, hvis det bliver gennemført, vil tillægge journalister en række særlige rettigheder, bl.a. med hensyn til adgangen til aktindsigt og med hensyn til at kunne kære afgørelser om dørlukning, referat- forbud og navneforbud.

Vi er stærkt betænkelige ved at give journa- lister rettigheder, som det ikke findes forsvar- ligt eller relevant at give borgerne i al alminde- lighed. Jeg synes faktisk, hr. Aage Frandsen tid- ligere i debatten meget præcist sagde, at her står vi måske over for det, der er et traditions- brud. Jeg tror, det var det udtryk, hr. Aage Frandsen brugte.

Det er vi enige i, fordi journalister jo så her går hen og bliver part i egentlige domsforhand- lingen. Det er vi altså stærkt betænkelige ved fra Kristeligt Folkepartis side.

Så vil jeg sige med hensyn til bestemmelsen om at fastfryse retstilstanden, når det gælder